10/06/2023

Επιμνημόσυνη Δέηση από τον Πατριάρχη Σερβίας στο μνημείο των Αγίων Σέρβων Νεομαρτύρων στο Μαουτχάουζεν

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

Ο Πατριάρχης Πατριάρχης Σερβίας κ. Πορφύριος τέλεσε σήμερα, 10 Ιουνίου 2023, την Ιερά Αρχιερατική Λειτουργία στο Μαουτχάουζεν της Αυστρίας. Πριν από τη Θεία Λειτουργία, τέλεσε Επιμνημόσυνη Δέηση στο παρεκκλήσιο των Αγίων Σέρβων Νεομαρτύρων, με τη συμμετοχή των Μητροπολιτών Μαυροβουνίου κ. Ιωννίκιου και Δαμπροβοσνίας κ. Χρυσοστόμου, Επισκόπων αλλά και πλήθος πιστών.

Εκτός από πολυάριθμους πιστούς που ήρθαν από όλα τα μέρη της Αυστρίας, στην σημαντική αυτή εκδήλωση για ολόκληρο τον σερβικό λαό, παρευρέθηκαν: ο πρόεδρος της Δημοκρατίας της Σέρπσκα, **Μίλοραντ Ντόντικ**, ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων της Δημοκρατίας της Σερβίας και ο Πρέσβης της Δημοκρατίας της Σερβίας στη Δημοκρατία της Αυστρίας κ. Nebojsa Rodić.

Το Μνημείο των Αγίων Σέρβων Νεομαρτύρων χτίστηκε το 2018 με την ευκαιρία της εκατονταετηρίδας από το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Το παρεκκλήσι χτίστηκε στη θέση του στρατοπέδου, τόπος όπου βασανίστηκαν οκτώ χιλιάδες Σέρβοι καθώς και άλλοι λαοί: Ιταλοί, Ρώσοι…

Μετά την προσευχή για τους κεκοιμημένους, ο Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος απηύθυνε λόγο σε μεγάλο αριθμό ευσεβών πιστών, που είχαν συγκεντρωθεί για τη μνήμη και τη δόξα των Σέρβων Νεομαρτύρων και με διδακτικά και ευγενικά λόγια τόνισε μεταξύ άλλων: "Συγκεντρωθήκαμε σήμερα για να τελέσουμε τη Θεία Λειτουργία, χωρίς την οποία δεν υπάρχει Εκκλησία ή χωρίς την οποία δεν υπάρχει λαός του Θεού και να καθαγιάζουμε αυτόν τον ναό σε αυτόν τον φοβερό αλλά ταυτόχρονα ιερό τόπο. Ο τόπος των μεγάλων δεινών των προγόνων μας, των ορθοδόξων Σέρβων, αλλά και άλλων λαών, πρώτα απ' όλα των Ιταλών αδελφών μας που πέθαναν μαζί τους και θάφτηκαν μαζί σε αυτά τα λιβάδια της θλίψης στα

σκοτεινά χρόνια του Α’ Παγκοσμίου Πολέμου.

Το Μαουτχάουζεν και ο τόπος όπου χτίστηκε και καθαγιάστηκε αυτή η εκκλησία, ήταν τόπος σταύρωσης και ταφής, εξόντωσης των ανθρώπων, εν μέρει λόγω κακών συνθηκών και πείνας, εν μέρει λόγω της επιδημίας τύφου και άλλων ασθενειών, αλλά είναι και το ιερό εργοτάξιο όπου όσοι έπασχαν άρχισαν να χτίζουν αυτόν τον ναό και κατά τη διάρκεια της ζωής του και του θανάτου του.

Κατά κάποιον τρόπο, απλώς το ολοκληρώνουμε, το αποκαθιστούμε, εκπληρώνουμε το παλιό κληροδότημά τους, τη θέλησή τους και την ευλογία τους, όπως αποδεικνύεται από μια καταχώριση στη χειρόγραφη εφημερίδα του στρατοπέδου, ότι κάποτε πρέπει να χτιστεί ένας ναός στον τόπο. του πόνου τους.

Γι' αυτό, αδέρφια και αδελφές, πρέπει να ξέρετε ότι σήμερα στεκόμαστε σε ένα μέρος που είναι μια τρομερή τάξη όπου μαθαίνουμε ότι ο Θεός συνεχίζει να εμφανίζεται στην ιστορία σήμερα όπως κάποτε, και ότι ακριβώς στα μέρη όπου φαίνεται ότι είναι πιο απών, ότι για να σιωπήσει, να παραιτηθεί, να θριαμβεύσει επί του κακού και όχι του καλού, ταυτόχρονα δείχνει και αποκαλύπτει βαθύτερα στις πράξεις και τις αποφασίσεις, στο μαρτύριο, στη μαρτυρία ανθρώπων που υποφέρουν για χάρη του Ονόματός Του.

Κάτω από τη λάσπη και το αίμα, τη βρωμιά και τις αρρώστιες, τα εργαλεία για τη γεωργία, που προορίζονταν να φέρουν τροφή που είναι ζωή, και σφυρηλάτησαν εδώ μια σειρά από σταυρούς στους οποίους σταυρώθηκαν οι πρόγονοί μας, όπως φαίνεται από τις τοιχογραφίες αυτού του ναού, το φως του Θεού έλαμψε και λάμπει και θα λάμψει.

Σε αυτό το μέρος, όπως και σε άλλα μέρη που υπάρχουν αρκετά στην Ευρώπη, εμείς, τα μέλη των ανθρώπων που πέθαναν εδώ, μπορούμε να παρατηρήσουμε όλα όσα συνέβησαν και να έχουμε ξεκάθαρα συναισθήματα γι’ αυτό. Μας ξεκαθαρίζει τι είναι καλό και τι κακό. Ποιος είναι ο εγκληματίας και ποια τα θύματα. Και σίγουρα δεν υπάρχουν διλήμματα – ειδικά αφού οι μαζικές εκτελέσεις, εξαναγκασμένες σε θάνατο από εργασία, πείνα και έλλειψη ιατρικής περίθαλψης, πραγματοποιήθηκαν βάσει κρατικών νόμων και επίσημων εντολών, που καταγράφηκαν προσεκτικά στο μητρώο θανάτων.

Ωστόσο, η λογική του Θεού είναι διαφορετική από την ανθρώπινη λογική. Ακριβώς όπου υπάρχει μεγάλη ταλαιπωρία, υπάρχει και μεγάλη χάρη του Θεού και ακόμη μεγαλύτερη από τα βάσανα. Εκεί τα βιβλία του θανάτου μετατρέπονται σε βιβλία αιώνιας ζωής με τη θυσία των μαρτύρων και την επίσκεψη του Αγίου Πνεύματος. Διότι όπου υποφέρουν οι αθώοι, ο Κύριος με τη χάρη του μετατρέπει εκείνο τον τόπο σε ιερό, σε τόπο προσευχής.

Επομένως, για εμάς τους Ορθόδοξους Σέρβους, το Μαουτχάουζεν είναι πρώτα απ' όλα τόπος προσευχής, προσευχής για τους μαρτυρικούς προγόνους μας, αλλά και τόπος προσευχής γι' αυτούς, να προσεύχονται στον πρωτομάρτυρα Χριστό για εμάς, να μην ξαναγίνει κανείς. να μην υποφέρει όπως υπέφεραν εδώ, μακριά από τη γενέτειρά τους.

Εδώ, σε αυτόν τον ναό, θα συναντηθούμε σε προσευχή με τους προγόνους μας και μαζί με αυτούς με τον Χριστό τον ζωντανό Θεό. Αλλά, στη σύναξη προσευχής μας, θα υπάρξουν και άλλοι σύγχρονοι εκείνης της εποχής του πόνου. Πιστεύουμε ότι υπάρχουν περισσότερα από αυτά από όσα φανταζόμαστε και ότι ο Θεός γνωρίζει περισσότερα ονόματα από αυτά που είναι γνωστά σε εμάς.

Είθε ο Κύριος να αναπαύσει εν ειρήνη όλα τα θύματα σε αυτό το στρατόπεδο, τα στρατόπεδα που βρίσκονται σε άμεση γειτνίαση, καθώς και σε ολόκληρη την Ευρώπη και ολόκληρο τον κόσμο.

Είθε να γιατρέψει κάθε πληγή και να μεταμορφώσει κάθε μαρτύριο, με την αγάπη του, με την έλευση του Αγίου Πνεύματος του Παρηγορητή, να σκουπίσει κάθε δάκρυ που έπεσε εδώ και να το κάνει, από αυτόν τον τόπο, από αυτήν την ιερή γη των μαρτύρων, μια λάσπη που θα χρίσει τα μάτια όλων μας για να δούμε και να δούμε αυτή την αληθινή αδελφική αγάπη και δεν υπάρχει κοινή ζωή χωρίς αληθινή αγάπη του Θεού προς τον Θεό της Τριάδας.

Και γι’ αυτό, αδελφοί και αδελφές, να ξέρετε ότι είναι πιο σημαντικό από οτιδήποτε άλλο, όπου κι αν βρισκόμαστε, όχι μόνο να διαφυλάξουμε την ορθόδοξη πίστη μας και μέσω αυτής να διαφυλάξουμε ό,τι ανήκει στη λαογραφία του λαού και των εθίμων μας, αλλά να ζούμε σύμφωνα με τα ορθόδοξα πίστη, να ζήσει το Ευαγγέλιο του Χριστού. Ας ξέρουμε ότι η ερώτηση που μου έχουν κάνει πολλοί, ειδικά όταν βρίσκονται εκτός πατρίδας: *Πώς μπορούμε να μάθουμε στα παιδιά μας να είναι και να παραμένουν Σέρβοι* , υπάρχει μόνο μία απάντηση: *Φυσικά θα μάθετε στα παιδιά την καταγωγή τους. Αν όμως δεν τους διδάξετε, πρώτα απ’ όλα, την Ορθόδοξη πίστη, ακόμα κι αν τους διδάξετε σε ποια φυλή ανήκουν, σίγουρα αργά ή γρήγορα, όταν η πνευματική πείνα τους φουντώσει και δεν τους έχετε δώσει το Ορθόδοξη πίστη, θα ψάξουν για φαγητό σε άλλα τραπέζια. Και όταν βρίσκουν πνευματική τροφή σε άλλα τραπέζια, όταν δεν είναι Χριστιανοί Ορθόδοξοι, ανεξάρτητα από το τι τους έμαθες ότι είναι Σέρβοι, αργά ή γρήγορα θα ξεχάσουν και τη σερβική τους καταγωγή.*